

WINNIE 3 ÅR

KROGHS FORLAG A/S

KROGHS FORLAG A/S eksisterer ikke mere.

Fonden "En god start i livet" har fået lov til at genoptrykke bogen såvel af forlaget som af forfatteren.

FORORD

En kombination af to ting er årsagen til denne bog.

- *Winnie er mit barnebarn*
- *Jeg er professionel fotograf*

Hvad vil jeg med denne bog?

Jeg vil lave en billedbog for børn og samtidig videregive den lykke og glæde det er, at være farmor til Winnie. Winnie er født sund og rask, men med ét lille kromosom mere end os andre.

Hun er mongolbarn. Chokket og magtesløsheden er stor, når man får et lille barn, der ikke er helt som andre børn. Men dette lille nye liv, dette lille barn, har lige så store muligheder for at få et godt og ikke mindst meningsfuldt liv som alle andre børn. Og samtidig give familien alle de glæder, det giver at have et barn.

Da Winnie blev født, søgte jeg samtlige biblioteker og boghandlere i mit område igennem, men fandt intet jeg kunne jeg have min optimisme i. Jeg fandt ingen bøger, der gav mig lov til at være så stærk i min tro, som jeg var.

Derfor har jeg lavet denne bog. Først og frem- mest med billeder. Glade billeder. Billeder af en sød og glad lille pige. En dygtig lille pige. Et barn som alle andre børn. Winnie er nu tre år og som billederne viser, fungerer hun flot og afviger ikke væsentligt fra andre børn.

Lige fra Winnie var helt ny, har hendes mor "trænet" hende. De startede med babygymnastik, der havde det formål at styrke hendes muskler, så de blev stærke og kunne støtte hendes bløde led. Men nok så vigtigt var den intense kontakt, hun hermed skabte til sit barn. Winnie blev lige fra fødslen "tvunget" til at være med.

Og kravene til hende er bestemt ikke blevet mindre igennem hendes opvækst. Dette tror jeg er en meget stor medvirkende årsag til, at Winnie er nået så langt som hun er. Netop at stille krav til disse børn, mener jeg er meget vigtigt. Ikke for alt i verden må man opgive og sige til sig selv: "Det kan jeg ikke forlange af lille Peter." eller "Nej, det er for svært, det forstår han ikke alligevel". Jo, lille Peter forstår det godt. Og lille Peter kan godt.

Det tager bare *lidt* længere tid, men hvad gør det? Det er jo uden betydning, *hvornår* det læres, bare det læres. Sejren er så uendelig stor, hver eneste gang noget lykkes, både for barnet og for forældrene, at det er komplet ligegyldigt om det læres i 2 3 eller 4 års alderen.

For Winnie har Legeteket også haft uendelig stor betydning. Legeteket er et sted, hvor børn med særlige behov kan låne legetøj. Der er professionelt personale til at hjælpe og vejlede, sådan at børnene får netop det legetøj, de har brug for til udvikling og stimulering.

Da jeg er i den meget heldige situation at bo i samme by som Winnie, har jeg mulighed for en meget nær kontakt med hende og det benytter jeg mig af. Hun er så vidunderlig levende, hele tiden på jagt efter nyt. Hun har et ukueligt gå-på-mod og er meget stædig, hvilket jo er en stor fordel for hende. Det bevirker, at hvad hun *vil* lære, det skal hun nok få lært.

Mit mål med denne bog er:

- at give børnene en sød billedbog om en lille piges dagligdag
- at give forældre og pårørende del i min tro og min optimisme. Give jer noget af det jeg ikke fandt på boghylderne, når jeg havde brug for det.
- At give "normale" børn og deres forældre en mulighed for at få indsigt i, hvordan et mongolbarn kan udvikles.
- Give forældrene en lejlighed til at lægge deres afstandtagen og medynk langt væk. Der er ikke brug for nogen af delene.

Lis Stougaard

LIDT OM MONGOLBARNET

Winnie er et mongolbarn. Det vil sige, at hun har et kromosom for meget. ....

Udviklingshæmningen er af forskellig art og grad og kan gælde både den fysiske og den psykiske udvikling.

For alle mongoler gælder, at hjernen ikke er normalt udviklet. Det gør, at mongolbarnets udvikling ikke bliver som andre børns. Det tager længere tid at lære alting. Det tager længere tid at lære at gå og tale for eksempel – og mongolen bliver aldrig god til at regne den ud. Mongoler er og kan ikke blive lige så intelligente som vi andre. Men de har følelser lige som vi. De bliver glade og ked af de samme ting, som vi gør.

Mange mongoler kan lære at klare sig næsten på egen hånd, men de har brug for nogle til at støtte og hjælpe sig. Somme tider med små ting som at binde sko eller udfylde en giroblanket. Det kan godt være svært, når man ikke er så god til at huske og forstå. De er også så tillidsfulde, at man meget nemt kan narre dem. Især hvis de godt kan lide en. Som andre mennesker, kan de blive vrede eller skuffede og viser det tydeligt, så man både kan se og høre det.

Mongoler tænker ikke så meget hvis og hvis og hvis. De lever deres liv her og nu. De er meget interesserede i, hvad der sker omkring dem. De er meget nysgerrige og umiddelbare og glemmer nemt at gøre noget færdigt, selv om de har lovet det. Og det kan godt være irriterende. Men når de så med et kærligt og glad smil indrømmer, de har glemt – ja, så er man bare blødgjort – igen!

Når et par forældre får et mongolbarn, bliver de straks meget kede af det. De er skuffede og ulykkelige, fordi de ikke fik et normalt barn og tænker meget på om de har gjort noget forkert i svangerskabet eller på et andet tidspunkt. De første dage, sker der også så meget, som hele tiden drejer sig om det, der ikke er så godt..... Det er lige før forældrene og vi andre kan glemme at tage os kærligt af det lille nyfødte barn. Et mongolbarn har ligesom andre nyfødte meget brug for sine forældre og knytter sig til dem – og dem til barnet – gennem øjenkontakt, smil og tryk omfavelse.

Praktiserende læge

Ivar Østergaard, Galten

BØRNENES FORORD

Pigen på billedet hedder Winnie og hun ligner en ganske almindelig sød pige på 3 år. Men Winnie er ikke en almindelig pige. Hun er et mongolbarn. Hvis man ser rigtig godt efter, kan man se det på hendes øjne. Hun er også født sådan, at hendes hjerne ikke er helt lige som andre børns. Det betyder, at hun ikke kan blive helt lige så klog, som andre børn kan blive.

Det har taget længere tid for hende at lære at gå og tale og hun må også øve sig meget for at lære farverne og tallene. Når hun bliver så stor, at hun skal til at gå i skole, kommer hun nok ikke i en almindelig skole, for hun kan ikke lære helt det samme som andre børn. Når hun skal lære at regne, læse og skrive, så vil det gå langsommere end for normale børn.

Når man bliver 18 år, er man voksen. Så er man så stor, at man kan klare næsten alle ting selv. Men når Winnie bliver voksen, vil der stadigvæk være nogle ting, som hun ikke kan selv. Hun vil altid have brug for, at der er nogen til at hjælpe hende.

Når en far og mor får et barn og de opdager, at det er et mongolbarn, så bliver de først meget kede af det. De ville gerne have haft et almindeligt barn og de tror, at de aldrig kan blive glade for et mongolbarn. Men der tror de forkert.

Du kan tro, Winnies far og mor er blevet glade for hende. Og du kan tro, de gør meget for at hjælpe hende, så hun kan lære så meget som muligt. Lige fra hun var helt lille, har de gjort gymnastik med hende, så hun kunne få en stærk krop. De har snakket meget med hende og sunget meget for hende, så hun kunne lære at tale ligesom andre børn. De har taget hende med på legetek, hvor børn som Winnie kan låne et bestemt slags legetøj. Når man leger med det, kan man lære tallene og farverne. Man kan lære om trekanter og firkanter og sådan noget.

Winnie er meget glad for at lære noget nyt. Hun er virkelig nysgerrig og vil vide alting. Og selv om det kan være lidt svært i starten at lære noget nyt, så vil hun altså lære det. Hun er en meget viljestærk pige og det er en god ting, når man skal lære noget.

På billederne i bogen kan du se, hvor dygtig hun er blevet.

Hej, jeg hedder Winnie.
Jeg bor her sammen med min far og min mor og min lillebror.
Du må gerne komme med indenfor og se, hvad jeg laver.

Jeg kan godt lide at tegne! Kan du også lide at tegne?

Nogle gange tegner jeg fine figurer og ansigter, andre gange en hel masse kruseduller.

Nu ved jeg lige bestemt hvad jeg vil tegne. Jeg tegner Farmor som står og fotograferer mig.

Inde på mit værelse har jeg et stort spejl, så kan jeg se mig selv lige fra top til tå.

Jeg har fundet min halskæde frem, men det er nu lidt svært at finde ud af, hvordan den skal sidde.

Er jeg ikke smart? Jeg kan godt lide at klæde mig ud. Jeg kan
sagtens gå i skoene, selv om de er lidt for store.
Og så på med mors store sorte hat. Ligner jeg ikke en rigtig fin
dame?

Jeg er sur.

Jeg gemmer mig inde i mit legehuse, fordi jeg er sur på min mor. Hun ville absolut hjælpe mig med at tage tøjet på, men det kan jeg altså godt selv.

Det kan godt være lidt kedeligt at sidde og være sur inde i leghuset, så jeg kommer snart ud igen.

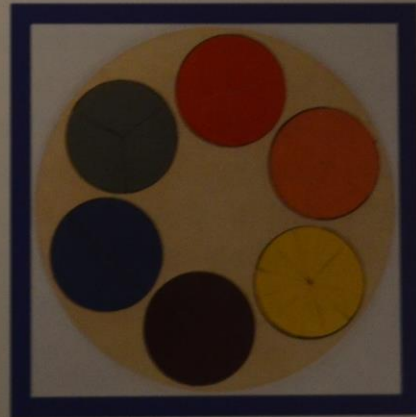
Noget af det bedste jeg ved er at spille musik.
Jeg har en fløjte. Den er så lang, at jeg må tage det ene ben til hjælp, når jeg skal spille på den.
Når jeg skal spille på min tromme, skal jeg stå op. Så ligner jeg en rigtig trommeslager. Det er en skam man ikke kan høre, hvor godt det lyder.

Nu skal du se noget, jeg har oppe på den øverste hylde i reolen.
Der er meget langt derop, men hvis jeg skubber mit lille bord
derhen og kravler op på det, så kan jeg lige nå.
Det er min bedste bog, og den handler om en dreng, der hedder
Oliver.

Engang imellem går jeg med min mor hen på noget, der hedder legeteket. Der kan jeg låne legetøj og nogle andre ting, som kan hjælpe mig med at lære farverne og tallene og sådan noget. I dag har vi lånt en stor rund plade med nogle huller i. I hvert hul skal der ligge nogle træklodser i samme farve. Det er næsten lige som et puslespil, når klodserne skal sættes sammen.

Når jeg er på besøg hos min farmor skal vi spille billedlotteri. Men først skal jeg se på alle billederne. Det er næsten lige som at kikke i en billedbog.

Farmor skal ha' den her plade med en hund, en and og en klovn og en dukke. Jeg synes, det er en god plade at ha'.

Farmor har en hund, der hedder Bonnie. Det er en stor schæferhund, men den gør ikke en kat fortræd.

Bonnie elsker, når jeg læser højt for den. Det er en historie om nogle børn og en bamse. Bonnie synes historien lugter godt.

Når det er frokost, kan jeg selv det hele.
Jeg har lige smurt leverpostej på rugbrødet, og nu lægger jeg to
skiver agurk oven på. En mad med leverpostej og agurk er det
bedste jeg ved – og særlig når jeg selv har smurt den.

Hjælp, nu vælter koppen. Jeg troede ellers lige, jeg havde lært at hælde mælk op selv.

Når jeg har spist, skal der vaskes op. Jeg har vasket tingene med børsten, og nu skal de tørres af.

Det er med at holde tungen lige i munden, så jeg ikke taber koppen.

Så, nu mangler jeg kun én tallerken, og der er slet ikke gået noget i stykker. Er det ikke fint?

Synes du også, det er sjovt at hjælpe med at vaske op?

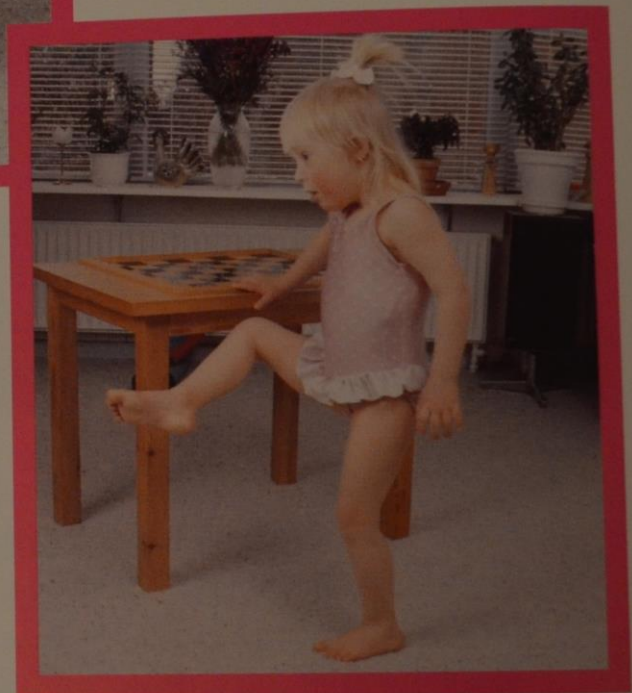
Min farmor har et badekar ude i sit køkken.

Det er nu ikke noget rigtigt badekar, det er bare en håndvask.

Nu har jeg sørme pjasket så meget, at der er kommet skum ud over farmors køkkenbord. Men hun er ligeglad, bare jeg laver noget kaffe til hende. Det smager nu ikke ret godt med alt det sæbe i.

Så er jeg færdig med at bade, og jeg er på vej ind i farmors store badekåbe. Det er noget af det hyggeligste jeg ved.

Jeg har lavet gymnastik, siden jeg var helt lille. Jeg øver mig hver dag, og se hvor højt jeg kan svinge benet.

Nu vil jeg lave opvisning, så du kan se hvor dygtig jeg er blevet.

Her ser du min dukke. Hun hedder Lise, og jeg kalder hende Allerbedste Lise, fordi hun er min allerbedste dukke.

Ju-hu, nu kommer mor med kiks. Jeg elsker kiks.

Lise kan også spise kiks, hvis jeg hjælper hende lidt.

Nu skal hun sove middagssøvn i sin lille seng. Jeg skal lige rede sengen til hende først.

Inden hun skal sove, synger jeg for hende. Når jeg bliver puttet i seng, synger min mor og far altid for mig, inden jeg sover.

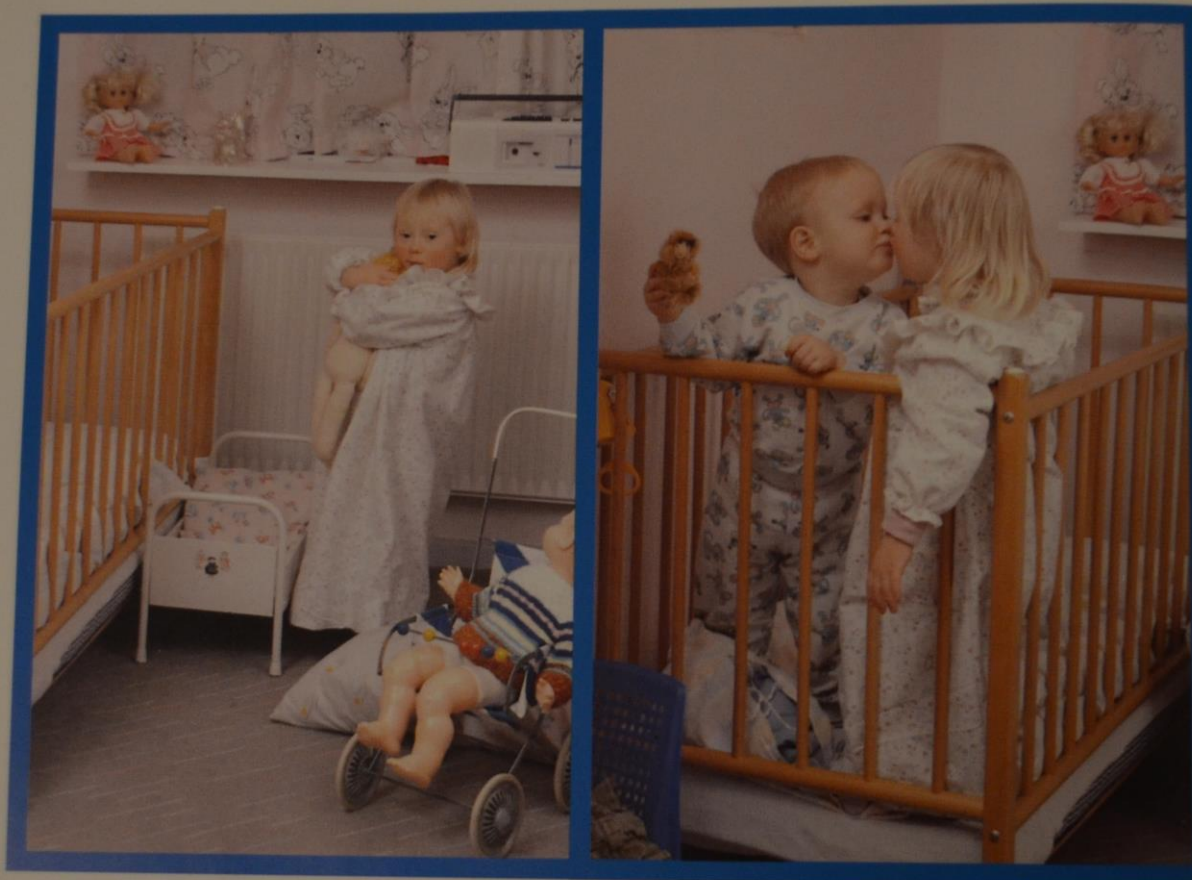

Min lillebror hedder Tommy. Han er 1 år, så jeg må hjælpe ham med mange ting. Her leger vi sammen, før vi skal i seng.

Inden jeg skal i seng, skal jeg finde den bog, mor eller far skal læse for mig. Jeg tror, det skal være den store her. Den ser spændende ud.

Godnat, tak for i dag og sov godt.

Næ hov, først skal Allerbedste Lise ha' et godnatknus og så skal hun puttes i sin lille seng. Den står lige ved siden af min, så jeg kan ligge og holde øje med hende.

Tommy kommer også ind og får et lille godnatkys.

Her ligger jeg så og sover sammen med Allerbedste Lise. Hun er smuttet op til mig. Vi ser meget trætte ud, men det har også været en anstrengende dag.